

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lutego 1997 r.

w sprawie Pełnomocnika Rządu do Spraw Reformy Zabezpieczenia Społecznego.

Na podstawie art. 10 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. Nr 106, poz. 492 i Nr 156, poz. 775) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustanawia się Pełnomocnika Rządu do Spraw Reformy Zabezpieczenia Społecznego, zwanego dalej „Pełnomocnikiem”.

2. Pełnomocnikiem jest podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

§ 2. Do zadań Pełnomocnika należy:

- 1) przygotowanie harmonogramu prac nad reformą zabezpieczenia społecznego,
- 2) inicjowanie i koordynowanie prac związanych z przygotowaniem projektów aktów prawnych niezbędnych do wprowadzania reformy,
- 3) opracowanie zasad funkcjonowania emerytalnego ubezpieczenia kapitałowego i systemów indywidualnego oszczędzania,

4) symulacja kosztów przejścia do nowego systemu i określenie źródeł ich finansowania,

5) koordynowanie:

- a) współdziałania organów administracji rządowej realizujących zadania w zakresie objętym reformą zabezpieczenia społecznego,
- b) pomocy zagranicznej na rzecz reformy zabezpieczenia społecznego,

6) dokonywanie analiz i ocen rozwiązań prawnych z dziedziny zabezpieczenia społecznego,

7) upowszechnianie problematyki reformy.

§ 3. 1. Organy administracji rządowej są obowiązane do współdziałania i udzielania pomocy Pełnomocnikowi w realizacji jego zadań, w szczególności przez udostępnianie mu niezbędnych informacji.

2. Pełnomocnik, po zasięgnięciu opinii Ministrów Pracy i Polityki Socjalnej oraz Zdrowia i Opieki Społecznej, przedstawi Międzyresortowemu Zespołowi do Spraw Reformy Zabezpieczenia Społecznego, powoła-

nemu w odrębnym trybie, projekty aktów prawnych wynikających z zakresu jego działania.

3. Projekty, o których mowa w ust. 2, Pełnomocnik przedstawia do rozpatrzenia Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej. Za zgodą Prezesa Rady Ministrów projekty te mogą być wnoszone do rozpatrzenia przez Radę Ministrów bez zajmowania stanowiska przez stałe komitety Rady Ministrów. Przy podejmowaniu decyzji w tej sprawie Prezes Rady Ministrów zapoznaje się z opinią Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.

§ 4. Projekty aktów prawnych oraz innych dokumentów rządowych, wpływających na funkcjonowanie systemu zabezpieczenia społecznego, podlegają opiniowaniu przez Pełnomocnika.

§ 5. 1. Pełnomocnik przedstawia Radzie Ministrów:

- 1) analizy, oceny i wnioski, związane z zakresem jego działania,
- 2) coroczne informacje o swojej pracy.

2. Pełnomocnik informuje Prezesa Rady Ministrów o wszystkich zagrożeniach realizacji zadań, o których mowa w § 2.

§ 6. Pełnomocnik może powoływać zespoły o charakterze opiniodawczym lub do opracowania określonych zagadnień oraz zlecać przeprowadzenie ekspertyz.

§ 7. Obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną, techniczną i kancelaryjno-biurową zapewnia Pełnomocnikowi Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

§ 8. 1. Wydatki związane z działalnością Pełnomocnika są pokrywane z budżetu państwa, w części dotyczącej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2. Środki finansowe przewidziane na pokrycie wydatków związanych z działalnością Pełnomocnika, zaplanowane w ustawie budżetowej na rok 1997 w części dotyczącej Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej, zostaną przeniesione do budżetu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zgodnie z przepisami art. 45 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. z 1993 r. Nr 72, poz. 344, z 1994 r. Nr 76, poz. 344, Nr 121, poz. 591 i Nr 133, poz. 685, z 1995 r. Nr 78, poz. 390, Nr 124, poz. 601 i Nr 132, poz. 640 oraz z 1996 r. Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 621 i Nr 139, poz. 647).

§ 9. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1996 r. w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do Spraw Reformy Zabezpieczenia Społecznego (Dz. U. Nr 88, poz. 398).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*